

Un seism de magnitudine treisprezece

Gerra Orivera

retină sub asediu

pentru a rescrie jurnalul fericirii
mi s-a spus scrijelitul pe epiderma zilei este prea roșu
și dezlănțuie prea multe războaie nu mai rămâne nici un petec de pace
unde se vor parafa tratatele a căror miză e duhul
când și iadul se vinde la doze mici pentru a-i ridica valoarea

în așteptare
pe scaunul electric al silabelor voi pune doamne soarele
crește în mine precum o pâine bine dospită
mă împarte profanului sacru
cu optimismul ghilotinei
peretele inimii mele e plin de trofee rănilor strânse-n fișic din buzunare
sunt doar mărunțișul rămas după o licitație reușită
a timpului ornat cu ochi fără de pleopă

numărând secunde veșniciei zidul vechi s-a prăbușit peste iuda

deschid ușa torn golgota-n pahare și închin cu umbra mea
infinitele scorojite își schimbă pielea reptiliană
pașii Tăi despică genune
iară